

บันทึกการตอบข้อหารือศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข
เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

บริษัทแห่งหนึ่งได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข เพื่อขอหารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้วย บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการหลอมหล่อโลหะประเภทรีไซเคิลทองแดง ซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยได้รับอนุญาตจากเทศบาลตามใบอนุญาตประกอบกิจการที่แนบมาท้ายหนังสือนี้ (๑)

บริษัทมีข้อหารือในประเด็นดังต่อไปนี้ คือ

ประเด็นที่ ๑ หลักเกณฑ์การพิจารณาออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอย่างไรบ้าง บริษัทเคยโดนพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙ ตามหนังสือคำสั่งที่แนบมาท้ายนี้ (๒)

ประเด็นที่ ๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถยกเหตุผลในการที่ออกคำสั่งให้แก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ ที่ผ่านมาแล้ว ๓ ครั้ง มาเป็นเหตุผลการพิจารณาพักใช้ใบอนุญาต โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๙ ได้หรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เมื่อบริษัทได้รับคำสั่งให้แก้ไขเหตุรำคาญทั้ง ๓ ครั้ง บริษัทก็ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุง และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตลอดมาทุกครั้ง ตามหนังสือของบริษัทที่แนบมาท้ายนี้ (๓)

บริษัทจึงขอให้ท่านได้โปรดให้คำแนะนำและตอบข้อหารือ เพื่อบริษัทจะได้นำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติในอนาคตต่อไป

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อหารือประเด็นที่ ๑ : หลักเกณฑ์การพิจารณาออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอย่างไรบ้าง

ความเห็น : ตามมาตรา ๕๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ สั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

เมื่อพิจารณาจากคำหรือข้อความตามตัวบทกฎหมาย พบว่า มีองค์ประกอบในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ดังนี้

(๑) ต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตในการประกอบกิจการตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๑๑ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๑ ซึ่งศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขมีถึงบริษัท

(๒) ผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตตาม (๑) นั้น ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติของท้องถิ่น หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตแก่ผู้ใด ต้องปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติของท้องถิ่น หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อหาหรือประเด็นที่ ๒ : เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถยกเหตุผลในการที่ออกคำสั่งให้แก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ ที่ผ่านมาแล้ว ๓ ครั้ง มาเป็นเหตุผลการพิจารณาพักใช้ใบอนุญาต โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๙ ได้หรือไม่ อย่างไร

ความเห็น : แนวทางที่ ๑ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบการพักใช้ใบอนุญาตตามความเห็นในข้อหาหรือประเด็นที่ ๑ ประกอบกับการเทียบเคียงกับแนวทางการพิจารณาในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ อ. ๒๕/๒๕๕๒ ซึ่งได้วางหลักการพิจารณาองค์ประกอบการเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๖๐ ว่าเป็นคนละส่วนกับปัญหาเรื่องเหตุรำคาญซึ่งมีกลไกการบังคับตามมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ ดังนั้น ในประเด็นนี้จึงเห็นว่า การยกอ้างคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ระงับเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ ไม่ได้อยู่ในองค์ประกอบของการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙

ความเห็น : แนวทางที่ ๒ จากการพิจารณาข้อเท็จจริงที่ใช้ประกอบในการออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ระงับเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๘ และข้อความในคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙ ที่ปรากฏว่าสถานประกอบกิจการส่งกลิ่นเหม็นรบกวน เป็นเหตุให้ประชาชนได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการ และถึงแม้จะมีการแก้ไขเหตุรำคาญตามคำสั่งมาตรา ๒๘ ก็ยังก่อให้เกิดผลกระทบเรื่องกลิ่นอยู่ ดังนั้น ในประเด็นนี้จึงเห็นว่า สถานประกอบกิจการดังกล่าวมีลักษณะการดำเนินกิจการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต “ข้อ ๔.๗ ต้องมีและใช้ระบบกำจัดกลิ่น ไอสารเคมี ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน หรือเป็นอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงานและผู้อาศัยใกล้เคียง” ซึ่งถือว่าเข้าองค์ประกอบของการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙

(นายสมชาย ตู่แก้ว)

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๔ มกราคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหาหรือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

